

శ్రీరస్తు

బంగారము

శ్రీ శ్రీ వేదల సూర్యనారాయణశాస్త్రి
సంస్కృత వందితులు

మొదటి ముద్రణ - 1925

రెండవ ముద్రణ - 1957

మూడవ ముద్రణ - 1987

వ్రకులు : 500

వల : రూ. 10

దొరుకుచోటు :

కర్ణ స్మరణలకమారి

33, శివంపూడి లోకాలు

విశాఖపట్టణం - 530 023

ఫోను - 575098, 575841

ముద్రణ :

లలితా ఆర్ట్స్ ప్రెస్

బాన్సుల రోడ్డు

విశాఖపట్టణం - 1

పీఠిక

అర్జులారా! కి వరమార్థకర్మలారా! ఆస్తికులారా!:

మహానుభావుండగు భర్తృహరి యంతటి మహాకవిత్వరుండు కూడ నడువదేశంబును గ్రహించని యీ మూడ ప్రపంచము నకు నద్విషయంబుల బోధించుటయం దెంత క్రమవదినను “వసురుఖర్చేకాని బిడ్డలకుక”వను సామెతగ నిరుపయోగంబని నిశ్చయించుకొని

“శ్లో. బోధారోమత్సరగ్రస్తాః
ప్రభవస్సృయ దూషితాః
అబోధోవహతాశ్చాన్యే
జీర్ణమంగే సుఖాపితం.

భా వ ము

వరులచే నుపదేశించబడిన నద్విషయంబును దెలిసికొనఁ జాలినవారు “ఎక్కడువదేశించువాడా; మేము వినవలసిన వారమా; అను ననూ యుచేఁ గూడినవారగుటచేతను, ప్రభువులు గర్వముచే నొడలెఱుంగని వారగుటచేతను, ఇతర మానవులు తెలిసికొనలేనంత యుపమార్థతోనున్న వారగుటచేతను, అబోవ దేశంబులను జక్కంగ వివేకుండిరి. కావున నా నుంది మాటలు చెప్పింపను. నాయందె యిమిడికొందును” అని యర్థము గల యొక శ్లోకంబును జెప్పి ప్రపంచంబున కుపదేశించుటలో విరక్తి జెందినట్లు కనుపట్టుచున్నది.

ఇది యిట్లుండ నావంది యల్పజ్ఞుండిట్టి పనికి సిద్ధపడుట కేవలము హాస్యాస్పదమని నే నెఱుంగకపోలేదు. అయిన నొక్కొక్క మనుష్యున కొక్కొక్క పనియందు వేగమధికంబుగ నుండును. ఆ వేగమా మానవుని దత్కార్యంబున బలవంతం బుగఁ బ్రవేశపెట్టి గొన్ని కష్టంబులతో; సుఖంబులతో యనుభవించజేసికాని కాఁతింపడు.

కావున నేను బంగారమును పేరుతోఁ గొన్ని పద్యంబుల వ్రాసి ప్రపంచము కేవలము గుర్తిడికానిచో, నివి నీతి బోధకంబులు కాకపోవనియు నా ప్రయాసము కొంచమేనియు పవలము కాకపోవనియు దృఢముగ విశ్వసించి యీ పద్యంబుల కుపోద్ఘాతము వ్రాయబూని "వడ్లు వండుమును నిచ్చుకలు ముప్పండుము" ననునట్లు గ్రంథంబుకంటె నవనరము ననున రించి దీనిని విస్తరింపఁ జోఘుచున్నందులకుఁ బండితులు మన్నింతురుగాక:

"కోటివిద్యలు కూడికొఱకె" అను నార్యోక్తి పూర్వమై యుపయోగపడినదేమో కాని రానురానట్లు కాక "అనేక కోటి విద్యలు బహుకోటి దురత్యాసముల" కను విధముగ మారినది. అట్లు కాదేని

క్రీ. అనారోగ్య మనాయుష్య
మన్వర్ణంబాతి భోజనం
అపుణ్యం లోకవిద్విష్టం
కస్మాత్తత్పరి వర్ణయేత్.

శా త్ప ర్య ము.

అతిభోజనము వలన అరోగ్యమును, ఆయుష్యమును, పుణ్యమును బోవును. స్వర్గము రాదు. లోకముతో విరోధము వచ్చును. కావున నెవ్వఁడు నతిభోజనము చేయకూడదు. ఆకలి తిరునంతవఱకై భుజింపవలెను.

శ్లో. జీవనాదధికం గృహస్థరోయాత్యథమాంగతిం.

భా వ ము.

జీవనముమాత్రము జరుగుటకంటె నెక్కువ సంపాదించు వారు నరకలోకంబును బొందును.

శ్లో. ఆస్మావిహోగృహస్థైవసాభికారాచ్చతోజనాః
ఆచ్యిద్యోవసన్యానాద్భూయయిచ్చస్వతత్యథః.

శా త్ప ర్య ము.

వ్రతి మనుష్యుఁడును వర్తము నాపుటకై జాలినంత కొంపను, ఆకలి కాంతింపఁ జేయుటకు మాత్రమే తగిన యన్నమును, చినుగకుండుట మాత్రమే అక్షయముగాఁ గల గుడ్డను, పాక్షసాధనముగు జ్ఞానమును గోరవలయును గాని యింత నెక్కువ గోరినచో బాపలోకంబునేఁ బడును.

అని పరాశరమన్వాది ధర్మశాస్త్రంబులు ఘంటాపథంబుగ ఘోషించుచుండ జనులు వీనిని దృఢ ప్రాయంబుగఁ దిరస్కరింపరాదు.

రించి కేవలము కూచి కొఱకును గుడ్డ కొఱకును గాక యున్నత
 తనే గేవల భోగవరాయణలై వరమార్థ దృష్టి నించుకంత
 యెఱుంగక యిహలోకంబై కాశ్యతంబని తలంచుచు మూర్ఖలోక
 నోత్తరంబులకు లొంగి తామె లోకంబున సర్వసంపత్సంపన్నుల
 మను బిరుదంబు నార్జింపఁ గోరి క్రిందుమీదెఱుంగక కీర్త్యవ
 కీర్తులం బాదీంపక ధర్మార్థవిధేదంబులం గనక పైకిఁ గేవల
 దురభ్యాసంబులవలెఁ జూపట్టక సదభ్యాసంబులవలెఁ జూపట్టు
 మహాగృహంబులకొఱకును, ధనకనకవస్తువాహనాదులకొఱకును,
 అమూల్య వస్తుంబుల కొఱకును, వివాహోదయండు మహోత్స
 వంబుల కొఱకును, అతిభోజన ప్రతిభోజనంబుల కొఱకును,
 కేవల దురభ్యాసంబులగు జూదమాదుట, కణ్ణుద్రాగుట, చుట్టలం
 గాల్చుట, పొదుముఁ బీల్చుట మొదలగు కార్యంబులకొఱకును
 దుర్వృత్తులం బ్రవేశించుచు, అర ద్రోహైక వరాయణులై,
 విత్తార్థనంబై ప్రధానంబని తలంచుచు, ననేకులు చెలరేగి భయ
 భక్తులు వదలి యేల తిరుగవలయును:

ఏవి లేకపోయిన జీవయాత్ర జరుగకపోదో: యేవీ వరా
 వరహింసలం గలిగించునో: యేవి యిహవర లోకంబులకు హాని
 కరంబులో: యవి దురభ్యాసంబులనియు, ఏవి లేకపోయిన
 జీవయాత్ర జరుగదో: ఏవి వరావరహింసలం గలిగింపవో:
 ఏవి యిహవర లోకంబులకు హానికరంబులు కావో: యవి
 సదభ్యాసంబు లనియుఁ జెప్పఁబడును.

అది యిట్లుంథ

శ్రీ. ఆకామై యేదాసాపై దాసాన్వర్వలోకస్య
ఆకాదాశీయేహింశేహిందాసాయశేలోకః

తాత్పర్యము.

ఎవ్వఁ డింద్రియ నిగ్రహము లేక బోగ భాగ్యంబులను
గోరునో; వాఁడు ప్రవంచంబునకంతకును దాన్యంబుఁ జేయ
వలయును. అనగా నెల్లవారికిని లొంగి యుండవలయును.
ఎవ్వఁడు బోగ భాగ్యంబులను గోరదో; వానికి నర్వజనులు
లొంగి దాన్యము చేయుచుండుదు.

శ్రీ. వేదాద్వేదాభ్యమంత తెలికంతానుకనశేభువ
తానుతేష్యవ్యవనశ్రో సాక్షాద్భ్రష్టోనరాకృతిః.

తాత్పర్యము.

వ్రకి మనుష్యునకును బ్రహ్మదేవుడు ప్రీతి, బంగారము
అను రెండు వస్తువులయందు విశేషముగఁ గోరికను గల్గింపి
వారు. ఈ రెండు వస్తువులయందును గోరికలేని పురుషుఁడు
శంకరునితో నమానుఁడు. అనగా నీశ్వరుని యంతటి మహిమ
భావుఁడు.

పైని వ్రాసిన శ్లోకంబులను బట్టి యాశకు లొంగనివారికి
నర్వజనులు లొంగుదురనియు, తాంతాశనకంబుల యందుఁ
గోరికలేనివాఁడు శంకరునితో నమానుఁడనియుఁ దీలుచున్నది.
గొప్పతనంబు లన్నిఁటికంటెను నర్వజనులను దనకు లోలఱు
కొని యీశ్వర నమానుఁడని యనిపించుటకంటె గొప్పతనంబు

లేదు గదా! కానఁ గావ నమానంబులగు నితరాధిక్యంబులం
 ద్యతించి యీ మహాధిక్యంబును సంపాదించఁ బురుషుఁడు
 ప్రయత్నింపరాదా? అయినను నిందుఁ బూర్వార్థంబగు
 కాంతపై నాన పదలవలయు ననుటలోఁ జాలఁ గష్టంబును
 బ్రయోజన భంగంబును గలుగుదున్నవి. ఏలయందురా? స్త్రీని
 గేవల కామోప భోగార్థంబుగ స్వీకరించుట మహా దోషమని
 యొప్పుకొనక తప్పదు. కాన నందుకొఱకుఁ గాకపోయినను
 "తిష్ఠ తుదిరినగాని నిష్ఠ తుదుర" దను సామెతగ జీవనాధా
 రంబగు నాహారాదికంబు లేకున్న జౌషణ్ ప్రాప్తికై తపశ్చర్యాది
 కంబును, సత్కార్యచరణంబును నెరవేర్చుటకు వీలుపడదు.
 కావున నట్టి యాహారాదులను విచనము చేసి సమకూర్చుదు
 నిత్యోపవారంబుల నాచరించుటకును నవీలఘ్యంబు లగు
 నాగంతుక రోగ జరాది దోషంబులు శరీరంబు నాశ్రయించి
 పీడించినప్పుడు నరుం డశక్తుండయి యితర సాహాయ్యంబు
 నపేక్షింపవలసి వచ్చినప్పుడు తగు సాహాయ్యంబు నాచరించుట
 కును, నిదిగాక "అపుత్యస్య గతిర్నాస్తి" అను వచనప్రకారము
 పుత్రులు లేనివారికి పద్దతులు గలుగవు గాన పట్టి పుత్రులను
 బడయుటకొఱకును, తనుకనే రఘువంశపు రాజులను వర్ణించు
 నప్పుడు "ప్రజాయై గృహమేధినాం" సంతానము రోజుకే
 భార్యాస్వీకారము జేయువారనియుఁ గామముకొఱకుఁ గాదని
 యును గాళిదాసుఁడు వర్ణించి యున్నాఁడు. ఈ పద్దతి

నదునచారంబులకొను నవ్వుల్ని స్వీకారము కప్పదని యని
 కొందఱును. మఱియొక విధమున నర్థతి నదునచారంబులనొందఁ
 గఱుగువారది గూడఁ దప్పించుకొన వచ్చును. అయినను
 గొందఱిట్టి నష్టముల కంకింతురేమో యని యిది మాత్రము
 కప్పదని వ్యాసీతిని. ఏ కార్యమున తువయోగవడక పోవుటయే
 కాక వైఠెచ్చు నకలానర్థ కారణంబును, సర్వసావ హేతువును,
 సకలవ్రయాస సాధ్యంబునగు బంగారంబు నేల కోరవలయునోః
 ఇది కేవలము నింద్యమని యెఱింగినవారు బంగంబున లేరు
 గాఁటోలు. అట్లన నేలః బంగారంబు సొందర్థ కారణంబు
 కాదా యని కొందఱు మందనుతు లనవచ్చును. నిజముగ నది
 సొందర్థంబు నీయఁజాలదు. అయినను "వదుగురాదు మాట
 పొటియై ధరఁజెల్లు" ననువట్లు మందనుతులైనను బదుగు
 రంగీకరించిన దానిని కాదని యొప్పించుట మహావ్రయాస
 క్షోభి. కాన "తుష్కతుదుర్లన న్యాయంబున" నట్టి స్వల్ప
 ప్రయోజనంబు నంగీకరించినను నిట్టి స్వల్పవయోగంబును
 గోరి మహానర్థకంబు బంగారంబును గోరుట కప్పని బుద్ధి
 మంతులు చెప్పకయే గ్రహింపకమానరు. ఇట్టి తుచ్చ బంగా
 రంబునం దాక నదలి యీశ్వర సమానత్వంబు వార్జింపరాదా?
 సకల కష్టంబులంబడి బంగారంబు వార్జించి సామాన్య మానవు
 లతో సామ్యంబు పంపొదించుటకంటె నే కష్టములు లేకుండ
 సంభవించు నీశ్వర సామ్యంబు వార్జించుట బుద్ధిమంతులకు
 లక్షణంబు గదా? ఇట్లాచరింపకపోవుట దురభ్యాసము కాదా?

9

అయినను "గణానుగతిక్" ధోరణిలోక: పారస్పరిక: లోకము వెళ్ళినవాని వసునరించును. అతగా "నాకరేణ్యుకీకన నటు చేయునదే కాని పరమార్థంబు నాలోచించదు" ధోరణిలో నందితులు, బామరులు, మహారాజులు, నిరుపేదలు, పాగు పీరవనేలా: నకల మానవులు నేమి వింతయో: యేమి పాపమో కాని యీ హేమవ్యామోహంబునఁ జిక్కి నకల బాధల నకల సావంబులఁ బడుచున్నారు. ఇట్లెల వడవలెనో: ఇందుకుఁ గారణ మావకమాత్మయే యెఱుంగు గాక:

కాపున నో యా ప్రకటనా: పైని వ్రాసిన పరాశర మన్వాది ధర్మ కాస్త్రంబుల నూక్ష్య దృష్టితో నాలోచించి యాకలిని దీర్ఘజాతి నత్పంబుకొఱకును, శరీరంబును కర్మంబుల నత్పంబుల కొఱకును, వర్ణాభవంబుల నుండి క్షత్రియ గృహంబుల కొఱకును న్యాయపదంబున న్నార్థింబుకొఱకును వర్ణ వాండె ప్రయోజకుండనియుఁ బున్యాత్ముఁ డనియు న్నర్ణాభవ తమకొఱకును, తమ పుత్రుల కొఱకును, తమ కుమారుల కొఱకును, మనుమలకొఱకును, మునిమనుమలకొఱకును, కుమారుల మనుమల మునిమనుమల కొఱకును, నింకఁ దొంపదీకొమ్మిది తరంబులకొఱకును బహికిమాలిన వ్యయమావరించుటకుఁ జాల దను దురూహలతో దుర్వృత్తులంబడి బంగారంబు నార్పించు టయే ప్రధానంబని యనికొని సంపాదించువాఁడు సాహిత్యం డనియు, నప్రయోజకుండనియు, నజ్ఞాని యనియు నికర్మం బుద్ధితో నికర్మయించుకొని పరధార జేర భనాదులం గారక, యస్పృతైక జీవనులు గాక పరహింపల వాదరింపక జీవ

వాహులు గాక దయాసత్య శావంబుల యందె ముఖ్యంబుగ నాదరంబుగలవారయి యెట్టివాఁడు వ్రయోజకుఁడో? యెట్టివాఁ డవ్రయోజకుఁడో? యందలి సత్యాసత్యంబులఁ జక్కగఁ దెలిసి తొని తున్నభోగంబుల కాశవడి దురభ్యాసంబులకు నలవాటు పడక మూర్ఖజన స్తుతులకు లొంగక యభయ లోకంబులకుం జెడక వరమార్థకత్పరులై ప్రవర్తించురు గాక యని మిమ్ముల జహువిధంబులఁ బ్రార్థించుచు బంగారంబును గుజించి నేను వ్యాసిన విషయంబులఁ నతాయావిరహితులై నూక్ష్య దృష్టి లోవను, నిశ్చల చిత్తంబుతోడను, శాంతముతోడను జక్కగఁ బరిశీలించి గుణబోషణంబుల గ్రహించురుగాక యని ప్రార్థించుచు విరమించుచున్నాఁడను.

వి శిల్పలాఁగఁ ద్రేరత్నంబులారా!

శ్లో. "కాతా కాతా యదుత్కృష్టం తద్రత్నమితికథ్య తే"

అని నానవ జాతీయందు శ్రీ యుత్తమతమయయినది ననుకనే మీకు ద్రేరత్నంబులని నేను వచ్చినది. కావున నమ యును. వచ్చినప్పుడు మీరు మీ యుత్కృష్టతను నిలుపుకొన వలయును. అట్లు నిలుపుకొననిచో మీ పేరు నిలువదు. బోయిన తరువాత పేరు మరల వచ్చుట దుర్లభంబు. "కాతాసు కనశేషచ" అని బ్రహ్మ పురుషునకుఁ గాంతపై ననురాగంబు లుండు స్పృశియించి, యనంతరంబు కనకంబుపై నాక కలి గించినాఁడు. అనగాఁ గనకంబుపై నాప పురుషున కెందుకనినఁ

గాంధావ్యసాదంబు సంపాదించుకొనుట కొఱకే. చిట్టచివరకుఁ దేలిన యంశ మేమనఁ బురుషునకు బంగారంబునై నాక కలుగుటకు గ్రాంత కారణంబని చెప్పవలసి వచ్చుచున్నది. స్త్రీలు బంగారంబును గోరలిచో బురుషుండు బంగారంబును దాకనై నఁ దాకడు సరికదా; చూడనైనం జూడడు. ఎవ్వరో యజ్ఞానులు గొందఱు కాక యెంత భవవంతులైనను నొక్క యలంకారంబు నైనను వరించుచున్నారేమో మీరు వచింపుఁడు. పురుషుండు నొకవంటివాఁడు. స్త్రీ చుక్కానివంటిది. మగవాఁడు రథము వంటివాఁడు. అడుదీ సారథివంటిది. చుక్కాని యెట్లు నడచిన నొక యెట్లు నడువక తప్పదు. సారథి యెట్లు నడిపించిన రథమెట్లు నడిచితిరును. అట్లనే స్త్రీ యెట్టి భావములతో నుండినఁ బురుషుండు సర్వసాధారణంబుగ నట్టి భావంబులతో నుండును. పురుషుని నుఖ దుఃఖంబులకును, లాభ నష్టంబులకును స్త్రీలే మూలకారణంబు. సద్గుణ దుర్గుణంబులకును, కీర్త్యవకీర్తులకును స్త్రీలే కారణంబు. స్త్రీ యొకంగని సౌఖ్యంబును పురుషుండందు కొనఁ జాలడు. వదువదారంబు లోనరించుటకై ననేమిఁ సంభావము నభివృద్ధికిం దెచ్చుటకై ననేమిఁ వేయెలా; సర్వంబు నకును పురుషునకు స్త్రీ ముఖ్యంబు. స్త్రీ లేనియెడల బురుషునకు తీవమే లేదని చెప్పవచ్చును. కావునఁ బురుషుం దెట్టి దుర్వృత్తులం జేసియొనను, సర్వృత్తులం జేసి యొనను స్త్రీని సంతోషవలచి బ్రతుకగలుగును గాని లేనిచో నాతఁడు బ్రతుకఁ జాలఁడు. హరిశ్చంద్రుఁడు నత్యమున నిలుచుటకు భార్యయే

కారణంబు. దశరథుండు కామునరణ్యంబునకుఁ బంపుట యను నధర్మంబునఁ బ్రవర్తించుటకు బాఠ్యయే కారణంబు. సత్కాంత లభించిన సౌఖ్యంబును దుష్కాంత సంభవించిన దుఃఖంబును భర్త యనుభవించక తప్పదు. స్త్రీ యాధరణంబుల నమ ర్పించిన భర్తను మఱిరాజుగను, ఆధరణంబుల నాసంగని భర్తను శృతుఁడుగను జూచుటవేఁ బురుషుండాధరణంబులకై ప్రయత్నింపవలసి వచ్చుచున్నది. పాపవృత్తులవేఁ గాని అంగారంబు రాడుగదా; కావునఁ బురుషుండొనరించు పాపంబు లకు మీరు కారణంబగుచున్నారు. ఇట్టి యవకీర్తిని మీరేల పొందవలయును?

ఇదియునుంగాక యింకొక యనర్థంబుకూడ సంభవింపు చున్నది. అదియేది యందులః బుద్ధిమంతురాండ్రగు నొక రిద్దరు స్త్రీల నయింపనిండు. సర్వసాధారణంబుగఁ బెక్కండ్ర స్త్రీలు సాదీనారలలో నగలు లేకపోయిన గౌరవ లోపంబుని తలంచి యట్టి శుచ్యాధరణంబులంగోరి, వృద్ధుని, దుర్గుణ పంతుని, విద్యావిహీనుని, దుర్బలుని, దురకంగ హీనులైన వివాహమాడవలసిన వారగుచున్నారు. ఇట్టి యనర్థంబులకు మీరేల వలంబుదురు?

నగలయందు దృష్టిని మరలించినచోఁ బ్రతి స్త్రీకిని దన భర్త మఱిరాజుగఁ దోచును. సర్వ సౌఖ్యంబుల నాసంగు చున్నట్లు శృప్తిగఱును. మీరు ధర్మమువదేశించినఁ బురు షుండు ధర్మమునే చేయును. అధర్మ మువదేశించిన సధర్మ

మునే చేయును. మూర్ఖురాండ్రగు స్త్రీల నట్లుండనిండు. బుద్ధి వంతురాండ్రగు స్త్రీలు తమ భర్తలను జీవితోని కలువొమ్మల వలె నాడింపకమానరు. గుణదోష విచారణంబును జేయుఁ జాలు చాతరిద్దరు పురుషులేమో కాని పర్వ సాధారణంబుగ మీరు సెప్పినట్లు పంచరించుచు మీ సంతోషంబునకై ప్రవర్తించు పురుషులను మీరేల ధర్మ వదంబునఁ జివ్వురింపఁ జేయుదుఁ మీరేం దయరాదు? మీరు బంగారంబు కావలయు నన్నఁ బురుషుఁడిట్లె బాటపాడును. మీరు బంగారంబు వలదన్న, బురుషుండట్లె తాళము వేయును. కావున "ఓ పురుషులారా! మీరు బంగారంబు నార్జింపకుండిన మే మను గ్రహింతుము. ఆర్జించిన సేమాగ్రహింతుము" అను మంత్రంబు నుపదేశింపుఁడు. ఆవ్యవృత్తి పురుషుండైనను బంగారంబు నపేక్షింతునేమో? చూతము.

ఇదిగాక తత్వంబు నాలోచింప ద్రవ్యంబు సంపాదించ వలయునను కోరిక కలుగుట కంటె ద్రవ్యంబు నార్జింపఁ గూడదను కోరిక కలుగుట దుర్లభంబు. అట్లు కాకున్న నెంత ప్రయత్నించినను ద్రవ్యంబు నార్జింపకుండుట యందు బుద్ధి ప్రవర్తించునేమో? చూడుఁడు. కావుననే లోకంబెల్ల ద్రవ్యార్జనంబునందె ప్రవర్తించుచున్నదిగాని మానుటయందుఁ బ్రవర్తించ లేకున్నది ఏది గౌరవహేతువో? యేది పుణ్యప్రదంబో? దానిని జేయుట దుర్లభంబుకాదా? అట్లె నగలు ధరింపవలయు నను కోరికలు గలుగుటకంటె ధరింపరాదను వ్యతిరేకముఁ బానుట

యశక్యంబు. కావుననే దాసిమొదలు రాదీవలకును నగు స్త్రీ
జనం బలంకార ధారణంబు నపేక్షించుచున్నది గాని తన్ని
వృత్తి నభ్యసించలేకపోవుచున్నది. అందఱు నభ్యసించుచున్న
దాని నభ్యసించుటలో గౌరవక్షీర్ణు లేమి కలవు:

గీ. అనవహార్యంబు శేఖోమ! యంబు సకల
గుణములకు నలంకారంబు! గురుతరంబు
భామలకుఁ బతిభక్తియె! వరమమైన
భూషణభూషణంబులె! పెర! భూషణములు.

దొంగిలించ శక్యముకానిదియు, మిక్కిలి కాంక్షికలదియు,
అన్ని సుగుణంబులకును భూషణకుయినదియు, గౌరవకారణం
బయినదియు నగు పతిభక్తియె స్త్రీలకు ముఖ్యమయిన నగ.
మిగిలిన నగలు నగలు గావు. అనగా మిగిలిన నగలు వ
యోగము లేనివి, పనికిమాలినవి, వ్యర్థములు.

అని బుద్ధిమంతు లగు వండితులు చెప్పినట్లు స్త్రీలకుఁ
వానివ్రత్యమే మహాభూషణంబు. దానిని మించిన మహా భూష
ణంబు లేదని మీరు నిశ్చయంబుగ నమ్ముఁడు. కావున
పోతల్లలాదా! నా నూటలను వెట్టి మాటలుగఁ దలంచి నిర
సించక బంగారంబను పేరుతో నావే వ్రాచు బడిన వద్యంబులఁ
జక్కగఁ బరిశీలించి యందలి రహస్యంబును గ్రహించి ధర్మ
సూక్ష్మంబును దెలిసికొని తక్షణమే మీరు మీ కవకాంక్షర
ణంబులఁ బరిత్యజించి బంగారంబునకు మూల్యంబుఁ దాపి

మీ శరీరములు వాటివ్యక్త భూషణములచే నలంకరించుకొని యాచుకొనుదు. అప్పుడు మీరెంత సాంపర్కవంతులుగ నెంత ముఖవంతులుగ నెంత శాశ్వత కీర్తివంతులుగ నుండురో యెరులు నెవ్వకయె మీరే గ్రహింపఁగలుగుదురు. కావున మీరు ముందుగ బంగారముపై నాశ వదలి మీ యనుగ్రహమును గోరు మీ పురుషులకై పదుపదేకంబులం జేసి బంగారముపై బుద్ధిని మాన్పి దేశోద్ధరణము కావించి లోకాతీతములైన శాశ్వత కీర్తి గౌరవముల వార్జింపుఁడు. బంగారమువలకు మూల్యము లేకుండఁ జేయుదని మీకు వందన కథంబుల పమర్శించుచు విరమించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు

నేదుల నూర్యవారాయణశాస్త్రి,
కాకరపట్ట, తదుకు కాలూకా.

బం గౌ ర ము

సీ. భూమిసాలించెడు . భూపాలకుండు నీవః
 వరనాధుఁ గొల్పు కిం . కరుండు నీవః
 అగమంబులనేర్పి . నక్షత్ర శాస్త్రయు నీవః
 కొతుకునిరక్షర . కుక్షి నీవః
 విశ్వమెల్ల జయించు . వీరవీరుండు నీవః
 వీచుకకు న్నంతు . విరికి నీవః
 ధవధాన్యములు గల్లు . దావకాండుండు నీవః
 తిక్షమెత్తెడు భరు . వేద నీవః

గీ. అఖిలమీవః నీకంటె న . న్యంబులేదు
 కాన న్యూనతాదికన్య నం . కల్పమండలి
 యుడిచి భేదభావము దేశ . ముట్టేరింపుః
 మైకముగలిగి వెలిగి యో . యాదిదేవః

గీ. అఖిలశాస్త్రంబులందున్న యర్థమెల్లఁ
 దెలియఁజెప్పెద శ్రీలారః . తెలిసికొనుండు
 భర్తృనానతి కలఁబాపు . వలె ధరించు
 శాంతలకుఁ గీడు లెందును . గావరావు.

•గీ. తల్లి లాంగలాగ్రమున నం . తంబునాంది
 నంతమొంది నుతుండు వీ . పాశ్చాత్యు శైః

క థ

• ఒక పూర్వుండు తన పొలమును ధున్ను కొనుచుండగాఁ
 నాగఁడిచాలులో నొక కాసులబింది దొరకెను. అట్లు దొరకులను

గొడుగునకుఁ దల్లికిం బగ 1 ల్గార్చునట్టి
కనకమా నీకు నాక నను । స్కారముః

పి. ఆత్మించెదవుగదా । వ్యభిచారభావంబు
వ్రతివైవమును వతి । వ్రతలతై న
అనిపించెదవుగదా । యన్నతవాక్కుల నోట
నత్కంవదీక్షను జనులనై న
దోయుచుండువుగదా । దొంగతనాలలోఁ
జోరత్వమెఱుంగని । సురలనై న

దల్లికూత జూచెను. "తల్లి బ్రతికి యుండినఁ గొంత భాగ
మీయక తప్ప" దని కుమారుఁడును, కుమారుఁడు బ్రతికి
యుండిన "నంతయుఁ దానే పుచ్చుకొను" నని తల్లియుఁ
దలఁచి యొకరి నొకరు చంపఁ జ్ఛాయల్పించిరి. అంతఁ దల్లి
కుమారునకు విషము కలిపిన యన్నమును దెచ్చి చెట్టికింద
నలవాటు వ్రాతము పెట్టుచుండగా. "నిదియే నమయ" మని
కుమారుఁడు నాగఁటితోఁ దల్లి తలపైఁ గొట్టి చంపెను. తరువాతఁ
కుమారుఁడు "తల్లి చచ్చిన" దని సంజోషించి యా యన్న
మును దిని తానుకూడఁ జచ్చెను. అంత నా ధన దేవత యీ
సంగతిని జూచుచుఁ బోవుచున్న యొక మార్గస్థుని జూచి
"నన్ను నీవు తీసికొని పొమ్మ" ని చెప్పగా నా మార్గస్థుఁడు
దాని నపేక్షింపక యీ వద్వార్తము గల యొక పంస్కృత
శ్లోకమును జెప్పి వెదలిపోయెను.

గూల్పుచుండువుగదా: కోడుకల పర్వనం
గత్యాగులై నదీ: మమలనై న

గీ. శ్రాట్ల వర్ణింపనేల: నిన్నెంతయెంత
వారివే నైన నేలాటి: పనులనైన
నలులవేయించి తీరుదు: వంతలోవఁ
దల్లిబంగారమా: నీవు: దలఁచికొనిన||

ఉ. జకడిఁ దీర్తువా: రస: నయాంనపట్టన దప్పిదీర్తువా:
మూకతనంబు: మాన్పుదువ: మోక్షమునిచ్చెదవొక్కొనర్చుదా
నీకములేవి: నీకడ జ: నించినపున్నవో: చెప్పచూతమో
నీ: కనకమ్ము: కోరుదురి: నీ: నిను నాల్గులు వారుకొకో:

ళా. వోరత్వంబొనరింఱిసీ: యన్వతవాక్మారత్వముం
నాంద్రహా
కారత్వంబునకుఁ భయంపడరు త్వత్వంపొదనోద్వర్తనుల్
నిరాకల్పహుదుఃఖజాలము. లంగ: ట్లంబుస్సుఖంబొద్దు అం
గారంబొయిదియేమిపావమెకో:నిన్దాంక్షింపరేవారలున్.

గీ. కొట్టుకొని వత్తురమ్ము: నీ: కొఱకుఁ దల్లి:
యేమినుఃఖము బంగారమా: యిడుదువొక్కొ:
వెత్తివారలు భూమిలో: వెలసినపుడు
కానివారలతే గల్లు: గౌరవంబు.

సీ. చూడనియవుగదా: మాక్ష్యయత్పాలభ్య
చరమాత్మకత్వ పం: వత్పలంబు

పొందనియపు గదాః • పూర్వకాలాగత
 ప్రాణబంధుత్వ సం • బంధగరిమ
 కాననియపుగదాః • గౌరవకీర్తి ము
 వ్యాధారనిత్య న • త్యవ్రాపక్తిః
 గణగనియపుగదాః • కాలోచితవదార్థ
 నిద్రాసుభవలభ్య • నిరతసుఖము

- గీ. వట్టి వర్ణింపలేకపోఁ • బట్టికాని
 యొక్క సుగుణంబయినను లే • దున్నవన్ని
 ముద్దుణంబులెః నీకద • దొరలుచుండు
 సత్యమన స్వర్ణమాః యెఱిఱి • జంతుః నాకు
- గీ. ఐన దూరదృష్టి వెఱుఁగఁ • కల్కలెఱుఁ
 ప్రాకులాదుచు నుండ్రు నీ • ప్రక్కఁజీరఁ
 జిత్రమేమొః బంగారమాః చెప్పవలెనెః
 సూర్యరంధ్రులు కనలేక • నూతఁ బడరెః
- పీ. శలనోప్పిపోవునేః తనకు నాగరమున్నఁ,
 తోవునే చెవిపోటుః పోగులున్న
 ముక్కుముందరఁ బెద్ద • ముంగరజీర్పంగ,
 శంఘాణితారంబు • చేరకున్నెః
 కాసులు కంటెలు • కంఠంబునందున్నఁ,
 గంఠాక్షి పోయి హె • బ్బంబులగురెః

కాళ్ళకందెలు గల్లె గాల్కీడు పోవునే
కరవీడ అడఁగునే కంకణముల

గీ. మోక దండుగ మిము మోయి | మూర్ఖవనిత
శీ రహస్యంబు గవలేక | యిట్లులట్లు
దుఃఖవడుదురు మిముఁగోరి | బోషమనక
బంగారు నగలక | యెటో మి | భాగ్య మెఱుంగ.

గీ. సంభంగి పుష్పతో | సరిపచ్చు ముక్కుకు
మోటు బారిన | ముక్కుపుడకలేఱ
శ్రీకాకమును బోలు | చెన్నారు చెవులకు
మోటుబారిన మొద్దు | దుద్దులేఱ
ఉండియు లేనట్లు | లాండెడి వడుమున
కరచు వర్షాఁబలు | కట్టి పల
పొదపంబులఁబోలు | పొదయుగంబున
అండల రడియాల | బంధమేఱ

గీ. శహజ సౌందర్యవతులకు | సంభవించు
నంద మాభరణములచే | నయ్యె ననుచు
దలఁచుచున్నారు కాఁబోలు | ధరణి జనులు
వట్టి పరికింపఁగా నిది | వట్టికల్ల

గీ. సక్యంబునకు హరి • శృంధుండు నిన్నె గా
కిచ్చె రాజ్యము కాశి • కేగునాఁడు

అలాగే శ్రీరాముః • దాచరించెను శుండి
 మాటపై నడవుల • మనలునాఁడు
 సీతామహాదేవి • సేఁ జేత విడనాఁడె
 భూషణ అంకకుం • బోవునాఁడు
 సావిత్రీ తృణియించె • స్వర్ణభూషణముల
 భర్తృసేవ యొనర్చు • వచ్చునాఁడు.

- గీ. అదరింతుగాకః నిను నొ | కప్పు దెటులోః
 తగు నవసరంబు వచ్చిన | తరుణమందు
 వెంద తెందరు పూరుషు | లింతులల్లు
 వి నిష్ఠపరితి అంగారమాః నిజము వల్కు.
- గీ. జ్ఞాన పై రాగ్య సంపద | ల్గుణవార
 లెవ్వరు పసిఁడిని న్నేర | నిల్చినార
 అమృత సారంబు గోలెడు | నమర వరుణ
 భక్తిఁ ద్రాగుదురొకొః చింత | వండు పులుసు.
- గీ. మిమ్ముఁ దాల్పంగ నందంబు | గ్రమ్ము ననుచుఁ
 నొంద అనుకొందుకె నగలార | యందుఁ గల్గు
 సూన్యతావృత విషయంబు | నూక్ష్య దృష్టిఁ
 గనవలయు నది సామాన్య | అనుల కగునెః
- గీ. అభరణము ల్వికారంబు | నడఁచివైచి
 యుతుకు సొందర్యము వికృతా | కృతుల కంచుఁ

గొంద రనుకొందు గాఢోలు । మందమతులు
వత్తి కోధింప నిదియును । వట్టికల్లు.

గీ. అవధి లేకుండ నగలు చేర్చి । లాడంగట్టి
యొకతెం గుత్తి తాకార నిం । కొక్కదాని
పహుఁ సొందర్యవతిని యు । వీటి వేహుఁ
దెండు కనుఁదంద మెవటనో । తేలు నిపుఁడెః

ఆ. అందక తై లిరువురందు । సొందర్యంబు
నగలు గల్గు దాని । కగువటంబు
ప్ర్రాంతి వడకుఁడేఁ యి । పరిమళంబిఁజాలు
మల్లెపూలకుఁ జెర । మ్రోను పూలు.

గీ. పలిక నన్యభాసుర మగు । వసుధయందు
దృష్టి బొమ్మలఁ బెట్టిన । తీరుగాగ
నగలు ప్రేలాడఁదీసెన । సొగ నడంగు
పహుఁ సొందర్య భాసుర । నతుల కకటః

గీ. అమరిచిన దానిలోవల । నత్త ప్రేమ
పెట్టి నల్లందక తెల । వెంటనుండి
యంద మంతయు మావల్ల । నమరె ననుచుఁ
బగ్గలందురెః నగేతారః సగ్గులీదెః

ఆ. ఉల్లిపూల జంట । నొక్కటి వెల్లొలి
నన్య పువ్వుయు కి । నందఁ గలదెః

యిద్దై రూపహినః । తిరువురం దొక్కతె
నగలు గల్లుమాత్ర । సొగసు గనదు.

మ. సహజోద్భూత చిలాస భాసుర తనూ । సౌందర్యవాతుర్యవం
గ్రహణోద్భూతమానీసీమణులకు । స్వాదంత మొక్కింకమీ
సహవాసంబున రూపహినులకునై । సౌందర్యమీలేరుమీ
రహణా । కావున మీఫలంబునగలా । రా । లేదువక్షద్యయిన్.

నీ. జన్మనిర్ణ వ్రాణా । చారుతా రాజిత
సూర్య చంద్రుల శౌరు । సూడం బడెః
నై జహావ చిలాస । తేజః వ్రాణాశిత
దేవ్యాది మృగజాతిః । దేట గనమెః
వ్రాణ్యతి వ్రాణావతి । భాసమాన సుకాది
భగ సంతతులయందు । సొగసు లేదెః
సహజ సౌందర్య భా । స్వర మహా చూకాది
జ్ఞారుహంబులం బొప్పు । గలుగకున్నె

గీ. నగలు లేకుండ వీనితి । సొగసు గల్లె
సహజ సౌందర్య మల్లే వ్రా । జాతికగును
వ్రజల సావమాః నగలేః । వ్రజకు మాత్ర
మింత గనలేః సతులారః । యివ్వుడై న.

సీ. అఖిల దుఃఖంబుల । కాల వాలంబై న
దుర్గుణ నికరముం । దోల గలవై

సౌఖ్యంబు దొంగించి | పర్వ శ్రమల ముంచు
 రోగాల నదుగంటు | దొక్కంగలపె
 ప్రతి నిమేషమునందు | వర్షిల్లి వేడించు
 వార్షికాలోపంబు | బావం గలపె
 అశనిపాతముఁ బోలి | యంతలోఁ బై బడి
 యుడఁచెడు మరణంబు | నావం గలపె

గీ. అహహ! కామాది షడ్వర్గ | మంటఁ జేసి
 పాపములఁ బెంచి తన్నుఁ జై | వారె గూడ
 యెటులో యేడ్పించుటకుఁ గాని | యేమీ లాభ
 మగును? బ్రహ్మలార! పఱుండి | నగల గగల.

శా. అమ్మా! భారతబంధమూఁ యింక నువద్రాణంకృతుల్పీయన
 డ్దముల్లిరలఁ గోర కమ్ముఁ యొడలి | న్నవ్పంగనానర్థి ప
 శ్రుముల్ త్తునుదీర్చుఁ గాదగినయన్నంబున్లొనఁగోరులా
 భమ్ము ల్పెక్కులు దేశమందగు నద | భ్రాసంబుల్లల్లినన్.

గీ. వరిమళము లేదు రుచిలేదు | వరువు లేదు
 మార్గవములేదు సేకడ | మహిమ లేదు
 కనకమాః యెఱకోః నిన్ను | గౌరవింతు
 ప్రజలు వెళ్లివారలు గారె | వారు దలఁప.

గీ. కనకమాః యెంత కాలంబు | గర్వభదుడు
 వింక పొగవు నీ యూట | తిదిగొ గదుము

బయలుదేరుచు నున్నారు | వనిత లిపుడు
 వద్దండవకులు వేద్యా | విశాలమతులు
 నీ మొగము నేని గవని ని | దీర్ఘ లఠిక
 లార్యులు పరోవకాద న | దా భరణలు
 నిన్ను నవలకుఁ దోసెదు | నేర్పరుతును
 దేశ భక్తులు దేశ వృ . ధ్ని హృదయలును

బ్రాహ్మమేవ వరిత్యజ్య | మానమేవ
 రక్ష రక్ష రక్షయసెదు | రమ్య గుణలు
 స్వర్ణ భూషణంబులు మాకు | వలదు వలదు
 వలదేటివ్వు నెన్నితులు | భర్త కొఱకు

గలవి గెలుపొంది మెప్పులఁ | గాంచు నతులు
 వశ్య చిత్తల సోద్యుతు శాంతయతులు
 మంచి చెడుగులఁ గనువట్టు | మహితమతులు
 క్రింద మిదగు మీదుమె | గ్రింద వగును

గన్నుఁ దెలువకుందురె; కల . కాల మెల్ల
 గాల మొకరీతిఁ గడవదు . మేలుకొనుము
 తెలివి తక్కుపోవారలు . గలిగి నవుడె;
 గౌరవము నీట గలుగుదు . గానీ నాఁడు
 కలుగునా; గౌరవము కన . కమ్ము; నీకు
 వాళ యుండివ్రసీపయి | దేశ మెట్లు

అద్భుతంవఁగ జాతుదు | తుచితగతుల
సంవరింప నెట్లెట్లు మో | క్షంబు గనుట:

- గీ. అ యుదుంధతికెవి నగ | లంతమాత్ర
గారవార్లు కాదీ పెండ్లిఁ | గన్నె లెఱ
గనక భూషిత గాత్రీలఁ | గనక యామెఁ
గాంచినం గాని ధన్వలు | గారు గాదె:
- గీ. భూషణాంబరావృతలైన | పూవుతోండ్లు
శతములున్నఁ ద్యజించి దు | వ్యంక విభుఁడు
నగలు లేని శకుంతల | వ్లని వరించె
నగలః సుగుణంబులః భృథా | నంబు లచట
- గీ. ఆమ్మలాలః నమస్కృతు | లావరించి
నెప్పుడున్నాఁడ నొక మాట | చెవి యొసంగి
శృద్ధతో విని వినినట్లె | నలువుఁ డమ్మ
మరల ముమ్మారు మిమ్ము న | మస్కరింతు.
- బసిఁడి వగలంఁడు బులుపొట | వడెద రంత
కాని యవి యెట్లు వచ్చునో? కానలేరు
చాని కోఱకు మీ నాధులు | వడెడు పొట్లు
కూవ కూర్మంబు లట్లు మీ | కౌంపలందె
- మీరు వడియంట నెఱుగరు | మేలు కోరి
మీకు వివక్షింతునిఁకదై న | మేలుకొందు

భంగవలుచు ననత్యము । అబులుతుచుండు
జార. దోరత్వ పద్ధతి । నంచరింపు.

స్వామి మిత్రా హేతంబుల । నలుపుచుండు
వరుల కొంపలఁ గూర్తురు । ప్రాణహాని
మానహాని నొవర్పగా । మనలుచుండు
మోసపుచ్చుచు మూటల । మోయుచుండు

కవట సాక్ష్యంబు లిచ్చుచు । గడ్డితిండు
భూమి శీత హత్యలను నల్పఁ । బూసుకొండు
తోడ బుట్టల సొమ్ముల । దోచుకొండు
దేశ భక్తుల నిందించి । తిట్లు తిండు

తప్ప తూనికలం దూచి । తనముఁ గొండు
లంచముల గొండు వదియొడు । అక్ష కోటి
యన్నదమ్ముల భాగాల । నాకమింది
దుఃఖపెట్టుచు దారుల । దోచుకొండు

కవట సాక్ష్యంబు బోధించి । కల్లలండు
గుర్తి గవ్వైన మానక । వడ్డి గొండు
వెలువక వితంతువులఁ జేర । వెదకి కొండు
తప్ప పద్దుల వ్రాయుంతు । రప్ప నిడక

దొంగ నోట్ల వ్రాయుంతురు • దురిత మనక
గోడలను గూడ హరియింతు • కుటీల వృత్తి

కందిరి వ్రాసిన వ్రతాలఁ | దవ్వుయంద్రు
సకల పావకృత్యంబుల | నలుపుచుండ్రు

పుణ్య కార్యంబులను జేయఁ | బూనకుండు
రన్న వస్త్రంబులకె యిట్లు | లాచరింప
వలయు ననుకొనఁ జోకుడు | వాని కొలకు
న్యాయ వృత్తుల సంపాదిత | మయిన ధనమెః

చాలుఁ జాలుదీ కాదు వి | స్రార మగును
ధర్మ మాత్రంబుఁ గనువట్టు | ధన్యుఁ డెవఁడు
భూషణంబులకే యెన్నా | దోషవృత్తు
లాచరింప వలసినవెప్పె | నరసి చూడ

సూరకే వచ్చునా | నగ | అన్న కంబు
లైన మిదెలు మేడలు | హర్మ్యములును
బట్టచీరెలు ముకుమలు | బట్ట లున్ని
కాలువులు మహా మృదుల దు | కూలములును

గుఱ్ఱపుంబండ్లు మోటార్లు | కిఱ్ఱుజోళ్ళు
మునిగి మీ మోహవారాసి | బుద్ధిలేక
చూచి నంతనె నెఱిజొద్ది | వైచునట్టి
యిట్టి శుచ్చ వస్తువులకెః యెల్ల దోష

వృత్తు లొనరించుచున్నారు | వీని వలన
హేయ నరకంబు లన్నిక | యెట్లు మాను

కాపున వివేక వతులయి | కష్ట మనక
యిట్టి తువ్వ వస్తువులును | హేయములగు

నగలు వలదంచు మీరు మీ నాయకులకు
సదుపదేశంబులం జేసి | సాధువృత్తి
గలుగజేయుండు పుణ్యంబు | గట్టుకొనుండు
దీనిచే బ్రజాక్షేపంబు | దేశవృద్ధి

యాయులారోగ్యభాగ్యంబు • లాత్మకుద్ధి
యైహికామస్మిక సుఖంబు • లగును చేనుండు
దుష్టు లడుగంబుదురు వోపు • దోష భరము
సజ్జనాశి చోటలు నగు • సంఘశక్తి

నెలకు మూడు వర్షంబులు • నిండఁ గురియు
బంబలు నప్పుట్టిగాఁ బండు • భవ్యవంగును
దేశ దార్శిద్య దోషంబు • దీనిచోపు
మస్త్రీ ముక్తులు సేవారు | బుద్ధి గలగి

అల్లులార! యీ లాభము | ఇలఁచి తలఁచి
పైని చెప్పి నట్లనరింపఁ | బాను కొనుండు
వరుము గట్టుండు తొక్కుడు | న్యాయవధము
కాంత లనుకొన్న కార్యము | ల్లాకపోపు

స్త్రీ తలఁచిన శార్కంబుఁ | జేసితిరు
వందనంబులు మీకివే | యందకొనుండు.

మ. నగలస్పృతిగదాల్పకుండుబయె మేల్పాకల్లులాదాయటు
 ల్పగల న్నామట మంగళితరము డి । నత్వంబ నభ్యాసమ
 వ్యగవేదస్తప్తపిచ్చ మికయినెద । ద్వాధానివృత్త్యర్థమం
 తగఁగాకొక్కదా రెండదాల్పియటుపైఁ । దల్లభముల్లాం
 [మఁడి

- గీ. కల్లు గంజాయి చుట్టణ • నల్లమందు
 కొడుము ప్రత్యక్ష నష్టము • ల్పొండఁజేయు
 వను చెడింగియు మానలే • రవని మర్త్య
 లెంత బోధించినను బండి • జేందుకొకట!
- గీ. అంతరానర్థము లేయు • చెంతయేని
 పైకి మేల్పేయునట్లున్న • వనిఁడి నిన్ను
 విడువ రెంత చెప్పిన జను • ల్విడుచు నేమొః
 కోడి కొకఁడైన వనియిట్లు • గూర్చినాఁడ.
- గీ. నూర్వనారాయణాభ్యాస • నూరివరుఁడు
 స్వీయ పుత్రిక వర్ణ ను • శీల యదుగఁ
 బొంగి బంగారమును నట్టి • పుస్తకంబు
 పేర్చి రచియించి యొపఁగె డి • వృద్ధికోకట.